

ПРИМЉЕНО: 29.10.2024

Орг. јед.	Број	Принег	Вредност
01	011-25	25	29

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група

ИВИЦА ДАЧИЋ - Социјалистичка партија Србије (СПС)

29. октобар 2024. године

Београд

ПРЕДСЕДНИЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 107. став 1. Устава Републике Србије, члана 40. став 1. Закона о Народној скупштини и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине подносим Народној скупштини ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СОЦИЈАЛНОЈ ЗАШТИТИ, с предлогом да се узме у претрес.

За представника предлагача одређена је народна посланица СНЕЖАНА ПАУНОВИЋ.

НАРОДНЕ ПОСЛАНИЦЕ

Снежана Пауновић

Дуња Симоновић Братић

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СОЦИЈАЛНОЈ ЗАШТИТИ

Члан 1.

У Закону о социјалној заштити („Сл. Гласник РС“ бр. 24/11 и 117/22-одлука УС) у члану 14. после става 3. додају се нови ст. 4. и 5. који гласе:

„У центру за социјални рад се ради стручног и благовременог пружања социјалне, психолошке и породично-правне заштите породици, родитељима и деци који имају тешкоће у остваривању брачног и породичног живота и родитељства, оснива посебна организациона јединица – **Саветовалиште за породицу и децу**.

Начин пружања свих видова заштите породици, родитељима и деци из става 4. овог члана, организацију рада и друга питања у вези са оснивањем и радом саветовалишта подзаконским актом уређује министар надлежан за социјалну заштиту.“

Члан 2.

У члану 16. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Завод за социјалну заштиту развија и води централну базу података од значаја за систем социјалне заштите.“

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 3.

У члану 27. после речи: „омогућавају његов опстанак у“, додају се речи: „биолошкој породици и“.

Члан 4.

У члану 40, став 1. тачка 1) после речи: „процена старатеља“, додају се речи: „родитеља неговатеља“.

У истом ставу тачка 4) мења се и гласи:

„4) саветодавно-терапијске и социјално-едукативне услуге - интензивне услуге подршке породици која је у кризи и са проблемима у функционисању; саветовање, едукација и подршка родитеља, хранитеља, усвојитеља, родитеља неговатеља и другог лица са статусом неговатеља; одржавање породичних односа и поновно спајање породице;

саветовање и подршка у случајевима насиља; породична терапија; медијација; СОС телефони; активација и друге саветодавне и едукативне услуге и активности;“.

Члан 5.

У члану 41. став 1. после речи: „приходом од имовине,“ додаје се реч: „пољопривреде“.

У истом члану после става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Корисником права из става 1. сматра се и родитељ или друго лице које има статус неговатеља у складу са одредбама овог закона.“

Члан 6.

У члану 79. после речи: „увешаног додатка за помоћ и негу другог лица,“ додају се речи: „накнада родитељу неговатељу за време и након престанка статуса неговатеља,“.

Члан 7.

У члану 94. ст. 6-9. бришу се.

После одељка **3. Право на увешани додаток за помоћ и негу другог лица** и члана 94. додаје се одељак **3а. Право на материјалну подршку родитељу неговатељу за негу детета са сметњама у развоју** и нови чланови **94а – 94и** који гласе:

„3а. Право на материјалну подршку родитељу неговатељу за негу детета са сметњама у развоју

Статус родитеља неговатеља

Члан 94а

Статус родитеља неговатеља стиче један од родитеља који живи са дететом и непосредно негује дете са сметњама у развоју и инвалидитетом које је у задовољавању својих основних животних потреба потпуно зависно од родитеља, односно од помоћи и неге другог лица, односно којем је због тешког оштећења здравственог стања неопходно непрекидно пружање специфичних облика здравствене неге и других неговатељских процедура за које је родитељ оспособљен.

Ако у породици живи двоје или више деце код којих је утврђена потреба за негом из става 1. овог члана статус неговатеља могу имати оба родитеља.

Статус неговатеља може се признати родитељу пунолетног детета код кога је установљена потпуна зависност од родитеља из става 1. овог члана ако родитељ живи са дететом и пружа му неопходну негу.

Потпуна зависност од родитеља детета са развојним сметњама

Члан 94б

Потпуна зависност детета од родитеља у смислу члана 94а став 1. утврђује се :

1) код детета код кога је, на основу прописа о пензијском и инвалидском осигурању, утврђено постојање потребе за помоћи и негом другог лица у смислу члана 92. став 5. овог закона, односно утврђено право на увећани додатак за помоћ и негу другог лица у складу са чланом 94. ст. 1. и 2. овог закона.

2) код детета коме је, на основу мишљења комисије Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање која се образује у складу са законом којим се уређује финансијска подршка породици са децом, неопходна посебна нега због тешког степена психофизичке ометености и инвалидитета;

3) код детета код кога је на основу налаза и мишљења Другостепене лекарске комисије Републичког фонда за здравствено осигурање датог у поступку продужења права родитеља на одсуство са рада ради посебне неге детета у складу са прописима о здравственом осигурању, утврђено да постоји оштећење здравственог стања услед тешког оштећења можданих структура, малигне болести, ретке болести или другог тешког погоршања здравственог стања детета.

Члан породице или друго лице као неговатељ

Члан 94в

Ако родитељ неговатељ живи са двоје или више деце којима је утврђена потреба за негом у смислу члана 94а овог закона и самостално врши родитељско право или је други родитељ потпуно неспособан за рад у смислу прописа о раду и о пензијском и инвалидском осигурању, статус неговатеља може се признати и члану породице из члана 81. став 2. овог закона који са њима живи у заједничком домаћинству и испуњава услове у погледу опште подобности за хранитеља прописане законом којим се уређују породични односи.

У случају смрти родитеља неговатеља, статус неговатеља може се признати његовом супружнику, односно ванбрачном партнеру или сроднику детета из члана 81. став 2. овог закона или старатељу детета, под условом да живи у заједничком домаћинству са дететом којем је утврђена потреба за негом другог лица, да испуњава услове у погледу

опште подобности за хранитеља прописане законом којим се уређују породични односи и да није засновано хранитељство.

Под условима из става 2. овог члана, статус неговатеља може се признати сроднику детета из члана 81. став 2. овог закона или старатељу детета и у случају када је родитељу неговатељу престао статус из разлога наведених у члану 94ж овог закона или ако је тај родитељ напустио заједничко домаћинство.

Пословна и радна способност неговатеља

Члан 94г

Статус неговатеља из чл. 94а и 94в овог члана може се признати лицу које је потпуно пословно способно и које је способно за рад у смислу прописа о раду и о пензијском и инвалидском осигурању, без обзира да ли се налази у радном односу или је незапослено.

Материјална подршка родитељу за негу детета са сметњама у развоју

Члан 94д

Родитељ неговатељ и друго лице којем је признат статус неговатеља у складу са одредбама овог закона има право на материјалну подршку за негу детета код кога је утврђена потреба за негом у смислу члана 94а овог закона.

Право на материјалну подршку из става 1. овог члана остварује се у виду посебне новчане накнаде (неговатељска накнада) која се исплаћује у месечном износу у висини минималне зараде у Републици Србији за претходни месец.

На посебну новчану накнаду из става 2. има право и запослени и незапослени родитељ са статусом неговатеља.

Родитељ неговатељ остварује право и на здравствено и пензијско-инвалидско осигурање, уколико ово право не остварује по основу рада.

Родитељ неговатељ има право на пун износ неговатељске накнаде из става 2. овог члана за време привремене спречености услед своје болести (боловање) као и за време одсуства због коришћења годишњег одмора у трајању од 30 до 45 радних дана, за које време се детету обезбеђује привремени смештај или привремени неговатељ у кућним условима кога одређује надлежни центар за социјални рад.

Право на материјалну подршку из става 1. овог члана не искључује право детета и родитеља на друге врсте материјалне помоћи и подршке у складу са овим законом и другим важећим прописима.

Средства за исплату посебне новчане накнаде из става 2. и 5. и доприноса из става 4. овог члана обезбеђују се у буџету Републике Србије.

Права неговатеља након престанка статуса

Члан 94ђ

Лице у статусу неговатеља у смислу чл. 94а и 94в које најмање 15 година непосредно негује дете има право на посебну новчану накнаду у виду доживотног месечног новчаног примања у висини најниже пензије у осигурању запослених, кад наврши општи старосни услов за остваривање права на пензију према прописима о пензијском и инвалидском осигурању, ако није остварило право на пензију по основу рада.

Нема право на посебну новчану накнаду из става 1. овог члана лице којем је статус неговатеља престао из разлога наведених у члану 94ж став 1. тач. 3) и 4) овог закона.

Лице које стекне право на пензију након стицања права на посебну новчану накнаду из става 1. овог члана, има право избора између пензије и посебне новчане накнаде.

Посебна новчана накнада из става 1. овог члана усклађује се на начин прописан за усклађивање најниже пензије у осигурању запослених.

Средства за исплату посебне новчане накнаде из става 1. овог члана обезбеђују се у буџету Републике Србије.

Трајање статуса неговатеља

Члан 94е

Статус неговатеља и право на материјалну подршку за негу детета из члана 94д признаје се од дана подношења захтева уколико су испуњени услови за утврђивање статуса, односно за признавање права по том основу, у складу са одредбама овог закона.

Статус неговатеља и право на материјалну подршку за негу детета трају док постоје услови и потреба детета за негом у смислу чл. 94а–94в овог закона, односно док је неговатељ у могућности да пружа потребну негу, а најдаље док неговатељ не наврши општи старосни услов за остваривање права на пензију према прописима о пензијском и инвалидском осигурању.

Престанак статуса неговатеља

Члан 94 ж

Статус неговатеља и права које из тог статуса произлазе престају:

- 1) када центар за социјални рад утврди да неговатељ из неоправданих разлога не пружа детету потребну негу или то чини несавесно, или на неодговарајући начин;

- 2) када се утврди да постоје разлози за потпуно лишење родитељског права на основу закона којим се уређују породични односи;
- 3) када му је одређена мера заштите од насиља у породици у односу на дете које је неговао;
- 4) када му је одређен притвор, односно покренут кривични поступак за кривично дело извршено према детету које је неговао, односно у случају када је правноснажно осуђен за кривично или друго кажњиво дело извршено према том детету.

Статус неговатеља и права које из тог статуса произлазе престају и на захтев неговатеља, даном коначности решења којим је о захтеву одлучено.

Поступак за признавање и престанак статуса и права неговатеља

Члан 94з

Поступак за признавање статуса неговатеља и права која из тог статуса произлазе, односно поступак за престанак статуса и права, покреће се на захтев родитеља и лица из члана 94в овог закона а води се пред месно надлежним центром за социјални рад који посебним актима утврђује статус неговатеља и права из члана 94д, престанак статуса неговатеља и престанак права по том основу, права по престанку статуса неговатеља из члана 94ђ као и права неговатеља из члана 94д став 5. овог закона.

Месна надлежност центра за социјални рад утврђује се према месту пребивалишта, односно боравишта родитеља и детета о коме се он непосредно брине.

Поступак за престанак статуса неговатеља и права која из тог статуса произлазе може се покренути и по службеној дужности.

Поступке из ст. 1. и 3. овог члана прописује министар надлежан за социјалну заштиту.

Налази и мишљења надлежних органа вештачења из члана 94б став 1. тачка 3) овог закона, сачињени за потребе остваривања других права деце и родитеља, признају се као доказно средство и у поступку за признавање статуса и остваривање права из члана 94д овог закона.

Заштита права странака у поступку

Члан 84и

О жалби на решење центра за социјални рад којим се утврђује статус неговатеља, права по основу тог статуса, престанак статуса или престанак права неговатеља, решава министар надлежан за социјалну заштиту у складу са одредбама овог закона и закона којим се уређује управни поступак.“

Члан 8.

У члану 136. став 1. мења се и гласи:

„Стручни радници у центру за социјални рад су социјални радник, психолог, педагог, андрагог, специјални педагог, логопед, правник и социолог, а у другој установи социјалне заштите и код пружаоца услуга социјалне заштите стручни радници су и дефектолог и лекар.“

Члан 9.

У члану 164. став 1. тачка 7) мења се и гласи:

„ 7) развија и води централну базу података од значаја за систем социјалне заштите а која се односи на структуру и број корисника по свим видовима социјалне заштите и свим услугама социјалног рада (социјалне помоћи, додатак за помоћ и негу другог лица, увећани додатак за помоћ и негу другог лица, усвојење, хранитељство, старатељство, родитељи неговатељи, деца и омладина смештена у установе социјалне заштите и друге мере социјалне заштите и социјалног рада).“

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Све евиденције из члана 23. овог закона морају бити доступне Заводу за социјалну заштиту ради вођења централне базе података из става 1. тачка 7) овог члана на начин који прописује министар надлежан за социјалну заштиту.“

Члан 10.

У члану 206. став 1. тачка 3) мења се и гласи:

„3) право на посебну новчану накнаду родитељу неговатељу, односно лицу са статусом неговатеља, у току активног статуса неговатеља као и након предстанка тог статуса у складу са чл. 94д и 94ђ овог закона;“.

Члан 11.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“ а примењиваће се од 1. јануара 2025. године.

Образложење

1. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама закона о социјалној заштити садржан је у члану 97. став 1. Устава Републике Србије којим је прописано да Република уређује и обезбеђује, поред осталог, систем социјалне сигурности (тачка 8.) као и систем у области социјалне заштите и бриге о деци (тачка 10.).

Такође, чланом 69. став 1. Устава Републике Србије прописано је да: „грађани и породице којима је неопходна друштвена помоћ ради савладавања социјалних и животних тешкоћа и стварања услова за задовољавање основних животних потреба, имају право на социјалну заштиту, чије се пружање заснива на начелима социјалне правде, хуманизма и поштовања људског достојанства.“

У члану 66. став 1. Устава се наводи да „Породица, мајка, самохрани родитељ и дете ... уживају посебну заштиту“, а ставом 3. овог члана прописује се да се „посебна заштита пружа“ и „деци која су ометена у психичком и физичком развоју“.

2. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Током примене важећег Закона о социјалној заштити уочене су с једне стране одређене правне празнине када су у питању надлежности односно делокруг рада центара за социјални рад, док је с друге стране питање правног статуса родитеља који се сами старају о деци са посебним потребама, односно са сметњама у развоју, остало потпуно изван постојећег правног оквира. Ово питање добија све већу пажњу јавности и заслужује да буде адекватно законски решено.

Пажња друштва све је усмеренија на рад центара за социјални рад као органа старатељства и због чињенице да се све чешће суочавамо са вршњачким насиљем и у школи и у заједници, са насиљем у породици али и са деликтима и кривичним делима чији су починиоци малолетници. На обавезу да мењамо и законски оквир и праксу нагнала нас је и велика трагедија која се догодила у мају месецу 2023. године у ОШ „Владислав Рибникар“ у Београду чији је починилац тринаестогодишње дете и у два насеља Смедеревске и Младеновачке општине чији је починилац млађе пунолетно лице. Такође смо последњих месеци сведоци бројних, нових примера насилничког понашања малолетника у школама и према просветним радницима, што све намеће озбиљно питање метода и садржаја рада надлежних државних институција али и питање функционисања и остваривања улоге породице као основне ћелије друштва. Породица поред репродуктивне, социјалне и економске има и значајну психолошку, васпитну и социјализацијску улогу, а тиме и готово пресудан утицај на развој личности детета од најранијег узраста. Родитељство је једна од најважнијих улога коју човек остварује у току живота, зато је друштвена подршка породици неопходна, поготово дисфункционалној породици, нарочито данас када живимо у ери готово неконтролисаног конзумеризма када пропусте породице због трчања или за преживљавањем или за богаћењем, деца остају препуштена многим лошим утицајима. У Србији према статистици живи око 1.500.000 породица са децом од којих је готово 380.000 једнородитељских, а нажалост умножава се и број

дисфункционалних породица, што је аларм за још озбиљније укључивање државних органа у пружање подршке породици и предузимању потребних мера када до функционалних проблема дође.

Досадашњи капацитети социјалне подршке породици захтевају својеврсну ревизију постојећих и тражење нових решења управо из евидентне потребе савременог живота породице и различитих изазова са којима се суочава. Центри за социјални рад као органи старатељства имају изузетно значајну улогу у препознавању и дијагнози проблема и пружању материјалне и психосоцијалне подршке породици, што је обавеза утврђена управо Законом о социјалној заштити. Центри имају законску дужност да пружају све законом предвиђене услуге социјалне заштите појединцу и породици са психосоцијалним, функционалним или материјалним проблемима. Тако центри за социјални рад утврђују права на социјалну помоћ материјално угроженим појединцима и породицама, спроводе поступке усвојења деце, поступке смештаја у хранитељске породице и смештаја одраслих и деце у установе социјалне заштите, дају мишљење суду о поверавању детета једном од родитеља приликом развода брака, прате извршавање потреба деце из разведених бракова, дају мишљење суду о делимичном или потпуном одузимању родитељског права, сарађују са школама у случајевима када школа установи занемаривање, злостављање или асоцијалне облике понашања деце или вршњачког насиља и тд. Све ово значи да је породица један од најважнијих корисника мера социјалне заштите и да центри за социјални рад имају изузетно значајну улогу и велику одговорност као друштвена служба. Из ових разлога центрима је потребна боља функционална организација и адекватнија кадровска опремљеност како би на најбољи начин одговорили задацима који су им поверени законом. Из тих разлога предлажемо допуну Закона о социјалној заштити у делу који се односи на центре за социјални рад тако што ће се законом предвидети **обавеза формирања посебне организационе јединице у центрима за социјални рад која ће се на систематичан начин бавити психо-социјалном подршком родитељству, односно породици и деци која имају проблеме у комуникацији, одрастању, родитељско-дечјим односима, односима породице са институцијама друштва и савладавању те врсте проблема, као и превенцијом настанка асоцијалних и других облика понашања и препознавања узрока нефункционалности породице.** Ова служба би била у функцији здраве породице која је неопходан услов и темељ здравог друштва.

Такође, један од најкомплекснијих и најосетљивијих социјалних проблема које имају савремена друштва јесте проблем породица које имају децу са сметњама у развоју а саме се о њима старају. Препознавање и решавање овог проблема није новина у социјалној политици, али се последњих деценија приступ овом проблему мења у свим модерним државама, од инклузије до новог концепта пружања свеобухватне социјалне и друштвене заштите особама које живе са урођеним или стеченим физичким, сензорним, интелектуалним или емоционалним проблемима услед којих нису у могућности да се саме о себи старају у вршењу свакодневних животних функција, нити да буду друштвено укључене.

Породице које имају децу или одрасле чланове са оваквим развојним сметњама готово стереотипно су изложене различитим облицима изопштености и дискриминације, тешко функционишу а веома често припадају и социјално необезбеђеним категоријама грађана, тако да решавање њиховог статуса и позиционирање њиховог проблема на листи социјалних и социолошких приоритета подразумева не само бригу о њима већ и емпатију целокупног друштва које треба да прихвати и заштити ову осетљиву друштвену групу.

Устав Републике Србије и наше релевантно законодавство обезбеђују право на посебну заштиту ових породица, што подразумева обавезу друштва да пронађе најбоља законска решења.

Према постојећим правним оквирима присутним и у многим европским државама, а које је већим делом Република Србија већ транспоновала у своје социјално законодавство, у пружању бриге и неге својој деци са сметњама у развоју и инвалидитетом породице се могу одредити за један од расположивих социјалних модела.

Ови модели плод су вишедеценијских трагања за најхуманијим, и највалиднијим облицима бриге о деци и одраслима са сметњама у развоју, а најприсутнија су три модела:

- 1. породица се сама стара о свом члану породице - детету/одраслом члану/ са сметњама у развоју - дете остаје да живи у својој биолошкој породици која се без обзира на све проблеме и потешкоће сама стара о детету, што је важно за укупан квалитет живота и позитивну анимацију и афирмацију преосталих здравствених и менталних способности детета;**
- 2. дете/одрасла особа са сметњама у развоју је смештају у установи социјалне заштите** - овом моделу прибегава се када биолошка породица, било да је потпуна или једнородитељска, нема капацитете (социјалне, психолошке, материјалне, здравствене..) да се сама стара о свом детету или је одузето родитељско право;
- 3. дете/одрасла особа са сметњама у развоју је смештена у хранитељску породицу** - овај модел користи се као својеврсна замена за биолошку породицу, а користи се, као и смештај у установу социјалне заштите, у случајевима одузетог родитељског права или немогућности родитеља да се из различитих оправданих разлога адекватно брину о свом детету са развојним сметњама.

Током деценија праксе у којој биолошки родитељи сами, уз различите облике и нивое државне подршке, брину о својој деци са тешким развојним сметњама, указала се потреба да се овој групи родитеља посвети много већа брига друштва кроз адекватно регулисање њиховог правног статуса и проширење обима социјалних права. Овај проблем добија све већу пажњу јавности и због чињенице да се у Европској унији, у многим европским друштвима, све више заговарају нови стандарди социјалне политике који дају предност породичном моделу, односно биолошким породицама као неговатељима, уместо смештаја деце у установе социјалне заштите или друге породице (хранитељске).

У том контексту и Србија у овој области треба да прати ова кретања, јер хуманизација односа према особама са трајним менталним и физичким сметњама јесте један од приоритетних праваца већине европских секторских политика које се баве дечјим и људским правима и правима рањивих друштвених група, у које свакако спадају све породице са оваквим проблемима. На хуманија решења овог проблема обавезују нас и бројна међународна документа чији је Србија потписник, пре свега Конвенција УН о правима детета.

Разлог за предложене измене јесте управо чињеница да важећи Закон о социјалној заштити не препознаје на довољно свеобухватан начин социјалне потребе породице која се сама стара о свом детету са сметњама у развоју, нити је њихов статус уређен у складу са тежином и обимом обавеза и одговорношћу коју родитељи преузимају на себе када одлуче да се сами старају и негују своју децу са најтежим облицима физичке и психичке инсуфицијенције, односно са сметњама у развоју, што подразумева потребу за свакодневном, непрекидном и континуираном негом у дугом временском периоду.

Било је покушаја да се у законодавству Републике Србије боље правно уреди ово питање још 2011. године приликом усвајања важећег Закона о социјалној заштити, када је Посланичка група СПС поднела већи број амандмана којима је тражено законско изједначење статуса биолошких породица које се саме старају о деци са сметњама у развоју и инвалидитетом са хранитељским породицама, а тражене су и повећане мере и већи обим социјалне заштите и за ове особе и за њихове породице. Наиме, хранитељске породице које брину о деци без родитељског старања имају право на хранитељску накнаду и право на здравствено и ПИО осигурање, док биолошки родитељи немају никакве накнаде за непрекидну, дугогодишњу бригу, односно негу своје тешко болесне деце.

Тадашње законско решење овог питања обухватило је једино ново право а то је било установљење посебне новчане накнаде родитељу који се непрекидно 15 година старао о свом детету са сметњама у развоју, а на коју стиче право тек када испуни законски услов за старосну пензију. Зато сматрамо да је сада неопходно извршити свеобухватније измене и допуне Закона о социјалној заштити како би се ово питање уредило хуманије, целовитије и трајније.

Од тог периода народни посланици СПС су доста пута, говорили у пленуму и постављали посланичка питања на ову тему, а исто питање покретано је у претходним скупштинским сазивима и на седницама више одбора, а посебно на седницама Одбора за права детета.

Изменама закона које се овом приликом предлажу у правни систем се уводи прецизна дефиниција родитеља који се сами брину о својој деци са сметњама у развоју, а то је статус „родитељ неговатељ“, из чега нужно проистичу и нови облици социјалне заштите и бриге о овим породицама. Измене се односе пре свега на регулисање радног и ПИО статуса родитеља неговатеља кроз установљење посебне новчане накнаде (неговатељска накнада као пандан хранитељској накнади), како у току активног статуса неговатеља, тако и након престанка тог статуса, односно стицања услова за пензију у складу са ПИО прописима.

Оваквом регулативом ове породице би добиле потпунију и адекватнију подршку државе и много лакше би се носиле са свим теретом бриге о свом тешко оболелом детету. Друштво мора посебно да вреднује толику бригу такве породице која и поред свих проблема са којима се сусреће није одлучила да бригу о свом болесном детету повери некој од установа социјалне заштите, односно држави, што би и по државу био скупљи модел социјалне заштите.

Постоје најмање три оправдана разлога за увођење категорије РОДИТЕЉ-НЕГОВАТЕЉ у наше законодавство и за регулисање правног статуса (радно, социјално и породично законодавство):

биолошка породица је природна социјална и емотивна средина детета, емпатична, психолошки и социјално адекватнија за негу и живот особа, пре свега деце, са развојним сметњама а уз развој различитих едукативних услуга социјалног рада, развој персоналне асистенције, породичног саветника и едукатора овај модел би показао пун ефекат...

Преоптерећеност и гломазност установа социјалне заштите за смештај корисника са сметњама у развоју ствара потребу преиспитивања али и модернизације оваквог социјалног концепта (велики број корисника са тешким и различитим развојним сметњама доводи до терапијских и комуникацијских сметњи, релативно мали број запослених и отежани услови стручног рада у установи, велики трошкови смештаја, исхране, лечења, личне хигијене, материјални трошкови текућег и инвестиционог одржавања установе, плате запослених, доприноси, и др.). Трошкови које има држава за смештај ових лица у

установе социјалне заштите су неупоредиво већи а не могу да дају најбоље ефекте због сложености система.

Недовољна развијеност специјалног хранитељства, односно дефицит хранитељских породица мотивисаних да брину о особама са најтежим развојним сметњама, што због недовољне едукованости хранитеља, што због неопходности 24 часовне бриге и надзора над овим лицима, па тиме и тешког прихватања особа са посебним потребама од стране хранитеља.

Из наведеног проистиче да је модел/РОДИТЕЉ-НЕГОВАТЕЉ као концепт социјалног старања о деци и одраслима са тешким развојним сметњама, упркос неким мањкавостима, један од социјално и економски најадекватнијих модела.

Поред дефинисања статуса родитеља неговатеља и њихових права, изменама закона се допуњују и мењају још неке одредбе како би се у целини закон ускладио са новинама које уноси категорија корисника родитељ неговатељ. У овај модел укључују се и особе, пре свега деца са ретким болестима о којима се брину сами родитељи, тако да је оправдано и тим родитељима утврдити статус родитеља неговатеља.

Такође се предлаже адекватније сагледавање потенцијалних корисника социјалне заштите из категорије сеоског становништва, односно пољопривредника. Овим предлогом закона се тражи прецизирање одредбе која се односи на врсту прихода као услова за стицање права из области соц. Заштите., У пракси постоје проблеми остваривања права на социјалну подршку сеоским домаћинствима или деци без родитеља, или деци чији су родитељи болесни и неспособни за рад у пољопривреди иако имају пољопривредно земљиште, или сеоска старачка домаћинства, а нису у могућности да приходима од пољопривреде обезбеде довољно средстава за живот. Социјални положај ових породица треба адекватније сагледати јер живот на селу не омогућава сваком да достојанствено живи. Ту је помоћ државе неопходна.

3. ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПОЈЕДИНАЧНИХ ЗАКОНСКИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Предлога закона мења се члан 14. важећег закона тако што се предлаже обавезно формирање посебне организационе јединице у оквиру центара за социјални рад за психосоцијалну подршку породици (родитељима и деци) која би доприносила здравим породичним односима и одрастању и васпитању деце у здравој средини. Сада се психосоцијалном подршком породици углавном баве неке невладине организације и психотерапеутске ординације које се финансирају из разних извора, а од државних институција то су центри за социјални рад и психолошке и педагошке службе у школи, али се то показало као недовољно за превенирање поремећаја у понашању и комуникацији не само деце већ и родитеља, што за последицу има и ексцесе а нажалост и учешће деце и младих у најтежим кривичним делима и стварање нефункционалних породица. Посебна организациона јединица у центрима за социјални рад чије се оснивање предлаже имала би за циљ превентивне, едукативне и друге садржаје и методе рада које би дугорочно допринеле бољем стању у нашој породици и друштву, а чинили би их социјални радници, психолози, педагози, социолози, логопеди, правници и по позиву други стручњаци, организације и истраживачи. Начин рада и модели подршке би се уредили посебним подзаконским актом који доноси министар задужен за социјалну заштиту.

Чланом 2. Предлога закона прецизира се обавеза Републичкојг завода за социјалну заштиту да установљава и води централну базу података од значаја за социјалну заштиту.

Ово прецизирање је нужно јер по садашњем закону не постоји централна база података о свим облицима и мерама социјалне заштите, нити о свим корисницима, тако да је тешко доћи до свих података о корисницима, облицима и мерама социјалне заштите установљеним Законом о социјалној заштити. Ово је важно и за установе, али и за општу државу јер ће моћи прецизније да планира буџетска средства.

Чланом 3. Предлога закона мења се важећи члан 27. Закона где се уноси допуна којом се мерама социјалне заштите из овог члана даје предност остајању корисника у биолошкој породици у свим случајевима где је то оправдано за корисника. На овај начин ће се у активностима центра посвећивати већа пажња раду са породицом.

Чланом 4. Предлога закона допуњују се одредбе члана 40. тако што се уводи појам „родитељ-неговатељ“ као категорија која је обухваћена услугама социјалне заштите које су дефинисане као „услуге процене и планирања“ и „саветодавно-терапијске и социјално-едукативне услуге“.

Чланом 5. се допуњује члан 41. који се односи на кориснике права и услуга социјалне заштите, где се као корисници уводе родитељи неговатељи и потенцијални корисници свих видова социјалне заштите којима је једини извор прихода пољопривреда (старачка сеоска домаћинства, деца са села која су без родитеља или старатеља и остала лица која живе од прихода од пољопривреде а исти им нису довољни за живот без обзира на величину земљишног поседа.). Овим решењем се подстиче останак на селу и промовише друштвена брига о селу и сеоским породицама, што је део развојне политике Србије.

Чланом 6. допуњује се члан 79. важећег закона тако што се као облик материјалне подршке породици наводе овим изменама закона предвиђене накнаде за родитеља – неговатеља како за време тако и након престанка статуса неговатеља. Тако се ствара правни основ за реализацију социјалног концепта РОДИТЕЉ НЕГОВАТЕЉ.

Чланом 7. Предлога закона бришу се одредбе члана 94. ст. 6-9. којима је била уређена посебна накнада родитељу који се 15 година стара о свом детету са посебним потребама а на коју остварује право тек након навршетка услова за сатаросну пензију. Брисање се предлаже јер се овим чланом Предлога закона додају нови чланови 94а-94и којима се на целовит начин уређује статус родитеља неговатеља, односно другог лица са статусом неговатеља и свих њихових права и обавеза, како у току вршења статуса неговатеља, тако и након престанка тог статуса.

Наиме, после Одељка 3 и члана 94. додаје нови одељак 3а - Право на материјалну подршку родитељу неговатељу за негу детета са сметњама у развоју и десет нових чланова 94а-94и којима се по први пут дефинише појам родитељ неговатељ (нови чл.94а и 94в), уређује статус и утврђују сва права која проистичу из статуса родитеља неговатеља, начин и услови њиховог остваривања, престанак статуса и права по основу статуса као и заштита права заинтересованих страна (чл.94г-94и).

Статус родитеља неговатеља стиче родитељ који живи са својим малолетним или пунолетним дететом са сметњама у развоју и сам се брине о њему пружајући му сву неопходну негу (члан 94а). Предуслов за стицање овог статуса јесте и чињеница да је детету, односно пунолетном члану породице на основу медицинске документације и мишљења одговарајуће комисије утврђено да не може да се сам стара о себи, односно да

му је неопходна посебна нега због тешког степена психофизичке ометености и инвалидитета (члан 94б).

Статус неговатеља може стећи и други члан породице или сродник уколико у породици има више малолетне или пунолетне деце којима је неопходна стална нега и помоћ, или дете са сметњама у развоју нема родитеља.

Одредбом новог члана 94д утврђена су права родитеља неговатеља на материјалну подршку у виду неговатељске накнаде која се прима месечно у висини минималне зараде у Републици Србији за претходни месец, за категорију запослених (за август месец 2024. године нето износ минималне зараде износи 45.528,00 динара). Осим ове накнаде незапосленом родитељу неговатељу уплаћују се доприноси за ПИО и здравствено осигурање, тако да се на овај начин родитељ неговатељ изједначава са хранитељима који поред хранитељске накнаде имају ПИО и здравствено осигурање. Предлажући ову одредбу делом смо се руководили и одредбом члана 28. став 4. Закона о родној равноправности који предвиђа да лице које није здравствено осигурано има право на здравствено осигурање и по основу неплаћеног рада а то је у овом тренутку и старање о члановима породице, у шта пре свега, спада и непрекидна нега детета или другог члана породице са развојним сметњама или инвалидитетом, а што је готово увек разлог због кога родитељ не може да буде запослен.

Одредбама нових чланова 94е-94и регулисани су поступци за остваривање права неговатеља у току и након престанка статуса као и разлози за престанак статуса. Поступке из наведених чланова закона воде месно надлежни центри за социјални рад.

Чланом 8. Предлога закона допуњује се члан 13б. тако што се предлаже да и логопед као стручњак за говорно језичке проблеме има статус стручног сарадника у центру за социјални рад и осталим установама социјалне заштите. Наиме, центри за социјални рад као органи старатељства имају законску надлежност пружања услуга социјалног рада и социјалне заштите и породицама које се саме старају о својој деци са посебним потребама где је углавном драгоцена и логопедска делатност. Такође, неопходно је ангажовање логопеда и у другим установама социјалне заштите као што су на пример домови за децу без родитељског старања, установе за смештај особа са сметњама у развоју и др. На овај начин се афирмише и логопедска професија која има своју незамењиву улогу и у овој сфери друштва. Овај предлог је у вези и са изменама које се предлажу у члану 14. Закона према којој ће центри за социјални рад оснивати посебне организационе јединице за психосоцијалну подршку породици- САВЕТОВАЛИШТА ЗА ПОРОДИЦУ И ДЕЦУ.

Чланом 9. Предлога закона мења се члан 164. став 1 тачка 7) тако што се прецизира да Завод за социјалу заштиту развија и води централну базу података од значаја за систем социјалне заштите и прецизирају типови података које Завод треба да прикупља. Ова измена се предлаже у складу са изменом предложеном у члану 2. Предлога закона јер представља драгоцену делатност не само за систематичан увид у структуру и видове социјалне заштите већ и за буџетско финансирање система социјалне заштите.

Чланом 10. Предлога закона предлаже се допуна члана 20б. којим се регулише начин финансирања одређених видова социјалне заштите из буџета, тако што се предлаже да се из републичког буџета финансирају и право родитеља неговатеља на посебну новчану накнаду, односно лицу са статусом неговатеља, како у току активног статуса неговатеља тако и након престанка статуса неговатеља у складу са чл. 94г-94ђ овог закона и доприноса за ПИО и здравствено осигурање по основу овим законом утврђених права, као и друга права родитеља неговатеља утврђена овим законом.

Чланом 11. Предлога закона предлаже се да закон ступи на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику РС“, а да се примењује почев од 1. јануара 2025. године како би се за његову примену обезбедила средства у буџету Републике Србије и извршиле организационе трансформације и кадровско опремање центара за социјални рад за вршење послова предвиђених Законом.

4. СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона средства се обезбеђују у Буџету Републике Србије на позицији Министарства надлежног за социјалну заштиту. С тим у вези, предлаже се и да закон почне да се примењује почев од 1. јануара наредне, 2025. године, како би се благовремено испланирала средства за сва права која се овим предлогом закона установљавају и извршиле потребне организационе и методолошке промене у раду центара за социјални рад.

5. ЕФЕКТИ СПРОВОЂЕЊА ЗАКОНА

Предлогом овог закона у великој мери би се појачала превентивна улога центара за социјални рад као органа старатељства који треба да се још организованије и одговорније баве проблемима породица са сметњама у функционисању и остваривању породичне улоге. Оснивањем посебног дела службе центара за социјални рад усмерење према породици и деци било би веће и не би се сводило само на рутинске извештаје и мере које често изостану а што у коначном има за последицу пораст асоцијалног понашања, насиља у породици, вршњачког насиља, калолетничког криминала и повећање броја дисфункционалних породица. Ако знамо да је породица основна ћелија друштва, онда је јасно да у околностима када си и породица и појединац, а нарочито деца изложени различитим утицајима, држава мора да заштити породицу, јер без здраве породице нема здравог друштва.

Други позитиван ефекат који се очекује од допуна закона јесте бољи социјални и друштвени положај биолошких породица које се саме старају и негују своју децу са најтежим сметњама у развоју. Допуне закона правима родитеља неговатеља допринеле би и већој мотивацији родитеља да се сами старају о својој болесној деци, јер им држава кроз нове облике социјалне подршке пружа и друштвену и економску подршку. Истовремено држава бирајући овај модел социјалне заштите рационалније користи буџетска средства и примењује већ прихваћене европске моделе који почивају на томе да је биолошка породица најснажнија подршка сваком свом члану, а посебно деци са тешким сметњама у развоју.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ

Члан 14.

У центру за социјални рад остварују се овим законом утврђена права и обезбеђује пружање услуга социјалне заштите из овог закона.

Центар за социјални рад оснива јединица локалне самоуправе.

Центар за социјални рад може се основати за територију једне или више јединица локалне самоуправе, о чему одлуку доносе надлежни органи тих јединица локалне самоуправе, а међусобна права и обавезе оснивача уређују се уговором.

У ЦЕНТРУ ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД СЕ РАДИ СТРУЧНОГ И БЛАГОВРЕМЕНОГ ПРУЖАЊА СОЦИЈАЛНЕ, ПСИХОЛОШКЕ И ПОРОДИЧНО-ПРАВНЕ ЗАШТИТЕ ПОРОДИЦИ, РОДИТЕЉИМА И ДЕЦИ КОЈА ИМАЈУ ТЕШКОЋЕ У ОСТВАРИВАЊУ БРАЧНОГ И ПОРОДИЧНОГ ЖИВОТА И РОДИТЕЉСТВА, ОСНИВА ПОСЕБНА ОРГАНИЗАЦИОНА ЈЕДИНИЦА – САВЕТОВАЛИШТЕ ЗА ПОРОДИЦУ И ДЕЦУ.

НАЧИН ПРУЖАЊА СВИХ ВИДОВА ЗАШТИТЕ ПОРОДИЦИ, РОДИТЕЉИМА И ДЕЦИ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА, ОРГАНИЗАЦИЈУ РАДА И ДРУГА ПИТАЊА У ВЕЗИ СА ОСНИВАЊЕМ И РАДОМ САВЕТОВАЛИШТА ПОДЗАКОНСКИМ АКТОМ УРЕЂУЈЕ МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА СОЦИЈАЛНУ ЗАШТИТУ.

Члан 16.

Завод за социјалну заштиту оснива се за обављање развојних, саветодавних, истраживачких и других стручних послова у социјалној заштити, у складу са овим законом.

ЗАВОД ЗА СОЦИЈАЛНУ ЗАШТИТУ РАЗВИЈА И ВОДИ ЦЕНТРАЛНУ БАЗУ ПОДАТАКА ОД ЗНАЧАЈА ЗА СИСТЕМ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ.

Завод за социјалну заштиту оснива Република Србија, односно аутономна покрајина.

Члан 27.

Услуге социјалне заштите пружају се првенствено у непосредном и најмање рестриктивном окружењу, при чему се бирају услуге које кориснику омогућавају останак у БИОЛОШКОЈ ПОРОДИЦИ и заједници.

Члан 40.

Услуге социјалне заштите подељене су у следеће групе:

1) услуге процене и планирања - процена стања, потреба, снага и ризика корисника и других значајних особа у његовом окружењу; процена старатеља, РОДИТЕЉА

НЕГОВАТЕЉА, хранитеља и усвојитеља; израда индивидуалног или породичног плана пружања услуга и мера правне заштите и других процена и планова;

2) дневне услуге у заједници - дневни боравак; помоћ у кући; свратиште и друге услуге које подржавају боравак корисника у породици и непосредном окружењу;

3) услуге подршке за самосталан живот - становање уз подршку; персонална асистенција; обука за самостални живот и друге врсте подршке неопходне за активно учешће корисника у друштву;

„4) саветодавно-терапијске и социјално-едукативне услуге - интензивне услуге подршке породици која је у кризи И СА ПРОБЛЕМИМА У ФУНКЦИОНИСАЊУ; саветовање, едукација и подршка родитеља, хранитеља, усвојитеља, РОДИТЕЉА НЕГОВАТЕЉА И ДРУГОГ ЛИЦА СА СТАТУСОМ НЕГОВАТЕЉА; одржавање породичних односа и поновно спајање породице; саветовање и подршка у случајевима насиља; породична терапија; медијација; СОС телефони; активација и друге саветодавне и едукативне услуге и активности;“.

5) услуге смештаја - смештај у сродничку, хранитељску или другу породицу за одрасле и старије; домски смештај; смештај у прихватилиште и друге врсте смештаја.

Члан 41.

Корисник права или услуга социјалне заштите јесте појединац, односно породица која се суочава с препрекама у задовољавању потреба, услед чега не може да достигне или да одржи квалитет живота или која нема довољно средстава за подмирење основних животних потреба, а не може да их оствари својим радом, приходом од имовине, ПОЉОПРИВРЕДЕ или из других извора.

Малолетно лице (у даљем тексту: дете) и пунолетно лице до навршених 26 година живота (у даљем тексту: млада особа, млади, односно омладина) јесте корисник у смислу става 1. овог члана, када му је услед породичних и других животних околности, угрожено здравље, безбедност и развој, односно ако је извесно да без подршке система социјалне заштите не може да достигне оптимални ниво развоја, а нарочито:

1) ако је без родитељског старања или у ризику од губитка родитељског старања;

2) ако његов родитељ, старатељ или друго лице које се о њему непосредно стара није у стању да се о њему стара без подршке система социјалне заштите, услед здравствених разлога, менталног обољења, интелектуалних тешкоћа или неповољних социо-економских околности;

3) ако има сметње у развоју (телесне, интелектуалне, менталне, сензорне, говорно-језичке, социо-емоционалне, вишеструке), а његове потребе за негом и материјалном сигурношћу превазилазе могућности породице;

4) ако је у сукобу са родитељима, старатељем и заједницом и ако својим понашањем угрожава себе и околину;

5) ако се суочава с тешкоћама због злоупотребе алкохола, дрога или других опојних средстава;

6) ако постоји опасност да ће постати жртва или ако јесте жртва злостављања, занемаривања, насиља и експлоатације, односно ако су му физичко, психичко или емоционално благостање и развој угрожени деловањем или пропустима родитеља, старатеља или друге особе која се о њему непосредно стара;

7) ако је жртва трговине људима;

8) ако је страни држављанин односно лице без држављанства, без пратње;

9) ако се његови родитељи споре око начина вршења родитељског права;

10) ако има друге потребе за коришћењем социјалне заштите.

Пунолетно лице од навршених 26 до навршених 65 година (у даљем тексту: одрасли) и пунолетно лице старије од 65 година (у даљем тексту: старији корисник) јесте корисник у смислу става 1. овог члана, када је његово благостање, безбедност и продуктиван живот у друштву угрожен ризицима услед старости, инвалидитета, болести, породичних и других животних околности, а нарочито:

1) ако има телесне, интелектуалне, сензорне или менталне тешкоће или тешкоће у комуникацији, и када се, услед друштвених или других препрека, сусреће с функционалним ограничењима у једној или више области живота;

2) ако постоји опасност да ће постати жртва или ако јесте жртва самозанемаривања, занемаривања, злостављања, експлоатације и насиља у породици;

3) ако се суочава с тешкоћама због поремећених односа у породици, зависности од алкохола, дрога или других опојних средстава или због других облика друштвено неприхватљивог понашања и других узрока;

4) ако је жртва трговине људима;

5) ако је страни држављанин и лице без држављанства у потреби за социјалном заштитом

6) ако има потребе за домским смештајем и друге потребе за коришћењем социјалне заштите.

КОРИСНИКОМ ПРАВА ИЗ СТАВА 1. СМАТРА СЕ И РОДИТЕЉ ИЛИ ДРУГО ЛИЦЕ КОЈЕ ИМА СТАТУС НЕГОВАТЕЉА У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА.

Члан 79.

Материјалну подршку корисник остварује путем новчане социјалне помоћи, додатка за помоћ и негу другог лица, увећаног додатка за помоћ и негу другог лица, НАКНАДА РОДИТЕЉУ НЕГОВАТЕЉУ ЗА ВРЕМЕ И НАКОН ПРЕСТАНКА СТАТУСА НЕГОВАТЕЉА, помоћи за оспособљавање за рад, једнократне новчане помоћи, помоћи у натури и других врста материјалне подршке, у складу са овим законом и прописима донетим за његово спровођење.

Члан 94.

Право на увећани додатак за помоћ и негу другог лица има лице из члана 92. став 1. овог закона за које је, на основу прописа о пензијском и инвалидском осигурању, утврђено да има телесно оштећење од 100 % по једном основу или да има органски трајни поремећај неуролошког и психичког типа и лице из члана 92. став 1. овог закона које има више оштећења, с тим да ниво оштећења износи по 70% и више процената по најмање два основа.

Лице из члана 92. став 3. овог закона и лице које је по прописима о пензијском и инвалидском осигурању остварило право на новчану накнаду за помоћ и негу другог лица и испуњава услове из става 1. овог члана може остварити право на увећани додатак за помоћ и негу другог лица у висини разлике између износа увећаног додатка за помоћ и негу другог лица утврђеног у складу са овим законом и износа новчане накнаде за помоћ и негу другог лица остварене по прописима о пензијском и инвалидском осигурању.

Износ увећаног додатка за помоћ и негу другог лица усклађује се са индексом потрошачких цена у претходних шест месеци, на основу статистичких података, два пута годишње, 1. априла и 1. октобра.

Номинални износ увећаног додатка за помоћ и негу другог лица, заокружен у динарима, утврђује министар надлежан за послове социјалне заштите.

~~Један од родитеља који није у радном односу, а који најмање 15 година непосредно негује своје дете које је остварило право на увећани додатак за помоћ и негу другог лица у смислу ст. 1. и 2. овог члана, има право на посебну новчану накнаду у виду доживотног месечног новчаног примања у висини најниже пензије у осигурању запослених, кад наврши оншти старосни услов за остваривање пензије према прописима о пензијском и инвалидском осигурању, ако није остварио право на пензију.~~

~~Ако родитељ из става 6. овог члана оствари право на пензију након стицања права на посебну новчану накнаду из става 6. овог члана, има право избора између пензије или посебне новчане накнаде~~

~~Посебна новчана накнада из става 6. овог члана усклађује се на начин прописан за усклађивање најниже пензије у осигурању запослених.~~

~~На поступак за остваривање права из става 6. овог члана сходно се примењују одредбе овог закона о поступку за остваривање права на новчану социјалну помоћ, права на додатак за помоћ и негу другог лица и права на увећани додатак за помоћ и негу другог лица.~~

„ЗА. ПРАВО НА МАТЕРИЈАЛНУ ПОДРШКУ РОДИТЕЉУ НЕГОВАТЕЉУ ЗА НЕГУ ДЕТЕТА СА СМЕТЊАМА У РАЗВОЈУ

СТАТУС РОДИТЕЉА НЕГОВАТЕЉА

ЧЛАН 94А

СТАТУС РОДИТЕЉА НЕГОВАТЕЉА СТИЧЕ ЈЕДАН ОД РОДИТЕЉА КОЈИ ЖИВИ СА ДЕТЕТОМ И НЕПОСРЕДНО НЕГУЈЕ ДЕТЕ СА СМЕТЊАМА У РАЗВОЈУ И ИНВАЛИДИТЕТОМ КОЈЕ ЈЕ У ЗАДОВОЉАВАЊУ СВОЈИХ ОСНОВНИХ ЖИВОТНИХ ПОТРЕБА ПОТПУНО ЗАВИСНО ОД РОДИТЕЉА, ОДНОСНО ОД ПОМОЋИ И НЕГЕ ДРУГОГ ЛИЦА, ОДНОСНО КОЈЕМ ЈЕ ЗБОГ ТЕШКОГ ОШТЕЋЕЊА ЗДРАВСТВЕНОГ СТАЊА НЕОПХОДНО НЕПРЕКИДНО ПРУЖАЊЕ СПЕЦИФИЧНИХ ОБЛИКА ЗДРАВСТВЕНЕ НЕГЕ И ДРУГИХ НЕГОВАТЕЉСКИХ ПРОЦЕДУРА ЗА КОЈЕ ЈЕ РОДИТЕЉ ОСПОСОБЉЕН.

АКО У ПОРОДИЦИ ЖИВИ ДВОЈЕ ИЛИ ВИШЕ ДЕЦЕ КОД КОЈИХ ЈЕ УТВРЂЕНА ПОТРЕБА ЗА НЕГОМ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА СТАТУС НЕГОВАТЕЉА МОГУ ИМАТИ ОБА РОДИТЕЉА.

СТАТУС НЕГОВАТЕЉА МОЖЕ СЕ ПРИЗНАТИ РОДИТЕЉУ ПУНОЛЕТНОГ ДЕТЕТА КОД КОГА ЈЕ УСТАНОВЉЕНА ПОТПУНА ЗАВИСНОСТ ОД РОДИТЕЉА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА АКО РОДИТЕЉ ЖИВИ СА ДЕТЕТОМ И ПРУЖА МУ НЕОПХОДНУ НЕГУ.

ПОТПУНА ЗАВИСНОСТ ОД РОДИТЕЉА ДЕТЕТА СА РАЗВОЈНИМ СМЕТЊАМА

ЧЛАН 94Б

ПОТПУНА ЗАВИСНОСТ ДЕТЕТА ОД РОДИТЕЉА У СМИСЛУ ЧЛАНА 94А СТАВ 1. УТВРЂУЈЕ СЕ :

1) КОД ДЕТЕТА КОД КОГА ЈЕ, НА ОСНОВУ ПРОПИСА О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ, УТВРЂЕНО ПОСТОЈАЊЕ ПОТРЕБЕ ЗА ПОМОЋИ И НЕГОМ ДРУГОГ ЛИЦА У СМИСЛУ ЧЛАНА 92. СТАВ 5, ОДНОСНО УТВРЂЕНО ПРАВО НА УВЕЋАНИ ДОДАТАК ЗА ПОМОЋ И НЕГУ ДРУГОГ ЛИЦА У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 94. СТ. 1. И 2. ОВОГ ЗАКОНА.

2) КОД ДЕТЕТА КОМЕ ЈЕ, НА ОСНОВУ МИШЉЕЊА КОМИСИЈЕ РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ КОЈА СЕ ОБРАЗУЈЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ФИНАНСИЈСКА

ПОДРШКА ПОРОДИЦИ СА ДЕЦОМ, НЕОПХОДНА ПОСЕБНА НЕГА ЗБОГ ТЕШКОГ СТЕПЕНА ПСИХОФИЗИЧКЕ ОМЕТЕНОСТИ И ИНВАЛИДИТЕТА;

3) КОД ДЕТЕТА КОД КОГА ЈЕ НА ОСНОВУ НАЛАЗА И МИШЉЕЊА ДРУГОСТЕПЕНЕ ЛЕКАРСКЕ КОМИСИЈЕ РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ЗАДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ ДАТОГ У ПОСТУПКУ ПРОДУЖЕЊА ПРАВА РОДИТЕЉА НА ОДСУСТВО СА РАДА РАДИ ПОСЕБНЕ НЕГЕ ДЕТЕТА У СКЛАДУ СА ПРОПИСИМА О ЗДРАВСТВЕНОМ ОСИГУРАЊУ, УТВРЂЕНО ДА ПОСТОЈИ ОШТЕЋЕЊЕ ЗДРАВСТВЕНОГ СТАЊА УСЛЕД ТЕШКОГ ОШТЕЋЕЊА МОЖДАНИХ СТРУКТУРА, МАЛИГНЕ БОЛЕСТИ, РЕТКЕ БОЛЕСТИ ИЛИ ДРУГОГ ТЕШКОГ ПОГОРШАЊА ЗДРАВСТВЕНОГ СТАЊА ДЕТЕТА.

ЧЛАН ПОРОДИЦЕ ИЛИ ДРУГО ЛИЦЕ КАО НЕГОВАТЕЉ

ЧЛАН 94В

АКО РОДИТЕЉ НЕГОВАТЕЉ ЖИВИ СА ДВОЈЕ ИЛИ ВИШЕ ДЕЦЕ КОЈИМА ЈЕ УТВРЂЕНА ПОТРЕБА ЗА НЕГОМ У СМИСЛУ ЧЛАНА 94А ОВОГ ЗАКОНА И САМОСТАЛНО ВРШИ РОДИТЕЉСКО ПРАВО ИЛИ ЈЕ ДРУГИ РОДИТЕЉ ПОТПУНО НЕСПОСОБАН ЗА РАД У СМИСЛУ ПРОПИСА О РАДУ И О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ, СТАТУС НЕГОВАТЕЉА МОЖЕ СЕ ПРИЗНАТИ И ЧЛАНУ ПРОДИЦЕ ИЗ ЧЛАНА 81. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА КОЈИ СА ЊИМА ЖИВИ У ЗАЈЕДНИЧКОМ ДОМАЋИНСТВУ И ИСПУЊАВА УСЛОВЕ У ПОГЛЕДУ ОПШТЕ ПОДОБНОСТИ ЗА ХРАНИТЕЉА ПРОПИСАНЕ ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈУ ПОРОДИЧНИ ОДНОСИ.

У СЛУЧАЈУ СМРТИ РОДИТЕЉА НЕГОВАТЕЉА, СТАТУС НЕГОВАТЕЉА МОЖЕ СЕ ПРИЗНАТИ ЊЕГОВОМ СУПРУЖНИКУ, ОДНОСНО ВАНБРАЧНОМ ПАРТНЕРУ ИЛИ СРОДНИКУ ДЕТЕТА ИЗ ЧЛАНА 81. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА ИЛИ СТАРАТЕЉУ ДЕТЕТА, ПОД УСЛОВОМ ДА ЖИВИ У ЗАЈЕДНИЧКОМ ДОМАЋИНСТВУ СА ДЕТЕТОМ КОЈЕМ ЈЕ УТВРЂЕНА ПОТРЕБА ЗА НЕГОМ ДРУГОГ ЛИЦА, ДА ИСПУЊАВА УСЛОВЕ У ПОГЛЕДУ ОПШТЕ ПОДОБНОСТИ ЗА ХРАНИТЕЉА ПРОПИСАНЕ ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈУ ПОРОДИЧНИ ОДНОСИ И ДА НИЈЕ ЗАСНОВАНО ХРАНИТЕЉСТВО.

ПОД УСЛОВИМА ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА, СТАТУС НЕГОВАТЕЉА МОЖЕ СЕ ПРИЗНАТИ СРОДНИКУ ДЕТЕТА ИЗ ЧЛАНА 81. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА ИЛИ СТАРАТЕЉУ ДЕТЕТА И У СЛУЧАЈУ КАДА ЈЕ РОДИТЕЉУ НЕГОВАТЕЉУ ПРЕСТАО СТАТУС ИЗ РАЗЛОГА НАВЕДЕНИХ У ЧЛАНУ 94Ж ОВОГ ЗАКОНА ИЛИ АКО ЈЕ ТАЈ РОДИТЕЉ НАПУСТИО ЗАЈЕДНИЧКО ДОМАЋИНСТВО.

ПОСЛОВНА И РАДНА СПОСОБНОСТ НЕГОВАТЕЉА

ЧЛАН 94Г

СТАТУС НЕГОВАТЕЉА ИЗ ЧЛ. 94А И 94В ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ СЕ ПРИЗНАТИ ЛИЦУ КОЈЕ ЈЕ ПОТПУНО ПОСЛОВНО СПОСОБНО И КОЈЕ ЈЕ СПОСОБНО ЗА РАД У СМИСЛУ ПРОПИСА О РАДУ И О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ, БЕЗ ОБЗИРА ДА ЛИ СЕ НАЛАЗИ У РАДНОМ ОДНОСУ ИЛИ ЈЕ НЕЗАПОСЛЕНО.

МАТЕРИЈАЛНА ПОДРШКА РОДИТЕЉУ ЗА НЕГУ ДЕТЕТА СА СМЕТЊАМА У РАЗВОЈУ

ЧЛАН 94Д

РОДИТЕЉ НЕГОВАТЕЉ И ДРУГО ЛИЦЕ КОЈЕМ ЈЕ ПРИЗНАТ СТАТУС НЕГОВАТЕЉА У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА ИМА ПРАВО НА МАТЕРИЈАЛНУ ПОДРШКУ ЗА НЕГУ ДЕТЕТА КОД КОГА ЈЕ УТВРЂЕНА ПОТРЕБА ЗА НЕГОМ У СМИСЛУ ЧЛАНА 94А ОВОГ ЗАКОНА.

ПРАВО НА МАТЕРИЈАЛНУ ПОДРШКУ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ОСТВАРУЈЕ СЕ У ВИДУ ПОСЕБНЕ НОВЧАНЕ НАКНАДЕ (НЕГОВАТЕЉСКА НАКНАДА) КОЈА СЕ ИСПЛАЋУЈЕ У МЕСЕЧНОМ ИЗНОСУ У ВИСИНИ МИНИМАЛНЕ ЗАРАДЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ ЗА ПРЕТХОДНИ МЕСЕЦ.

НА ПОСЕБНУ НОВЧАНУ НАКНАДУ ИЗ СТАВА 2. ИМА ПРАВО И ЗАПОСЛЕНИ И НЕЗАПОСЛЕНИ РОДИТЕЉ СА СТАТУСОМ НЕГОВАТЕЉА.

РОДИТЕЉ НЕГОВАТЕЉ ОСТВАРУЈЕ ПРАВО И НА ЗДРАВСТВЕНО И ПЕНЗИЈСКО-ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ, УКОЛИКО ОВО ПРАВО НЕ ОСТВАРУЈЕ ПО ОСНОВУ РАДА.

РОДИТЕЉ НЕГОВАТЕЉ ИМА ПРАВО НА ПУН ИЗНОС НЕГОВАТЕЉСКЕ НАКНАДЕ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА ЗА ВРЕМЕ ПРИВРЕМЕНЕ СПРЕЧЕНОСТИ УСЛЕД СВОЈЕ БОЛЕСТИ (БОЛОВАЊЕ) КАО И ЗА ВРЕМЕ ОДСУСТВА ЗБОГ КОРИШЋЕЊА ГОДИШЊЕГ ОДМОРА У ТРАЈАЊУ ОД 30 ДО 45 РАДНИХ ДАНА, ЗА КОЈЕ ВРЕМЕ СЕ ДЕТЕТУ ОБЕЗБЕЂУЈЕ ПРИВРЕМЕНИ СМЕШТАЈ ИЛИ ПРИВРЕМЕНИ НЕГОВАТЕЉ У КУЋНИМ УСЛОВИМА КОГА ОДРЕЂУЈЕ НАДЛЕЖНИ ЦЕНТАР ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД.

ПРАВО НА МАТЕРИЈАЛНУ ПОДРШКУ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА НЕ ИСКЉУЧУЈЕ ПРАВО ДЕТЕТА И РОДИТЕЉА НА ДРУГЕ ВРСТЕ МАТЕРИЈАЛНЕ ПОМОЋИ И ПОДРШКЕ У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ И ДРУГИМ ВАЖЕЋИМ ПРОПИСИМА.

СРЕДСТВА ЗА ИСПЛАТУ ПОСЕБНЕ НОВЧАНЕ НАКНАДЕ ИЗ СТАВА 2. И 5. И ДОПРИНОСА ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА ОБЕЗБЕЂУЈУ СЕ У БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

ПРАВА НЕГОВАТЕЉА НАКОН ПРЕСТАНКА СТАТУСА

ЧЛАН 94Б

ЛИЦЕ У СТАТУСУ НЕГОВАТЕЉА У СМISЛУ ЧЛ. 94А И 94В КОЈЕ НАЈМАЊЕ 15 ГОДИНА НЕПОСРЕДНО НЕГУЈЕ ДЕТЕ ИМА ПРАВО НА ПОСЕБНУ НОВЧАНУ НАКНАДУ У ВИДУ ДОЖИВОТНОГ МЕСЕЧНОГ НОВЧАНОГ ПРИМАЊА У ВИСИНИ НАЈНИЖЕ ПЕНЗИЈЕ У ОСИГУРАЊУ ЗАПОСЛЕНИХ, КАД НАВРШИ ОПШТИ СТАРОСНИ УСЛОВ ЗА ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА НА ПЕНЗИЈУ ПРЕМА ПРОПИСИМА О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ, АКО НИЈЕ ОСТВАРИЛО ПРАВО НА ПЕНЗИЈУ ПО ОСНОВУ РАДА.

НЕМА ПРАВО НА ПОСЕБНУ НОВЧАНУ НАКНАДУ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ЛИЦЕ КОЈЕМ ЈЕ СТАТУС НЕГОВАТЕЉА ПРЕСТАО ИЗ РАЗЛОГА НАВЕДЕНИХ У ЧЛАНУ 94Ж СТАВ 1. ТАЧ. 3) И 4) ОВОГ ЗАКОНА.

ЛИЦЕ КОЈЕ СТЕКНЕ ПРАВО НА ПЕНЗИЈУ НАКОН СТИЦАЊА ПРАВА НА ПОСЕБНУ НОВЧАНУ НАКНАДУ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, ИМА ПРАВО ИЗБОРА ИЗМЕЂУ ПЕНЗИЈЕ И ПОСЕБНЕ НОВЧАНЕ НАКНАДЕ.

ПОСЕБНА НОВЧАНА НАКНАДА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА УСКЛАЂУЈЕ СЕ НА НАЧИН ПРОПИСАН ЗА УСКЛАЂИВАЊЕ НАЈНИЖЕ ПЕНЗИЈЕ У ОСИГУРАЊУ ЗАПОСЛЕНИХ.

СРЕДСТВА ЗА ИСПЛАТУ ПОСЕБНЕ НОВЧАНЕ НАКНАДЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ОБЕЗБЕЂУЈУ СЕ У БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

ТРАЈАЊЕ СТАТУСА НЕГОВАТЕЉА

ЧЛАН 94Е

СТАТУС НЕГОВАТЕЉА И ПРАВО НА МАТЕРИЈАЛНУ ПОДРШКУ ЗА НЕГУ ДЕТЕТА ИЗ ЧЛАНА 94Д ПРИЗНАЈЕ СЕ ОД ДАНА ПОДНОШЕЊА ЗАХТЕВА УКОЛИКО СУ ИСПУЊЕНИ УСЛОВИ ЗА УТВРЂИВАЊЕ СТАТУСА, ОДНОСНО ЗА ПРИЗНАВАЊЕ ПРАВА ПО ТОМ ОСНОВУ, У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА.

СТАТУС НЕГОВАТЕЉА И ПРАВО НА МАТЕРИЈАЛНУ ПОДРШКУ ЗА НЕГУ ДЕТЕТА ТРАЈУ ДОК ПОСТОЈЕ УСЛОВИ И ПОТРЕБА ДЕТЕТА ЗА НЕГОМ У СМISЛУ ЧЛ. 94А–94В ОВОГ ЗАКОНА, ОДНОСНО ДОК ЈЕ НЕГОВАТЕЉ У

МОГУЋНОСТИ ДА ПРУЖА ПОТРЕБНУ НЕГУ, А НАЈДАЉЕ ДОК НЕГОВАТЕЉ НЕ НАВРШИ ОПШТИ СТАРОСНИ УСЛОВ ЗА ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА НА ПЕНЗИЈУ ПРЕМА ПРОПИСИМА О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ.

ПРЕСТАНАК СТАТУСА НЕГОВАТЕЉА

ЧЛАН 94 Ж

СТАТУС НЕГОВАТЕЉА И ПРАВА КОЈЕ ИЗ ТОГ СТАТУСА ПРОИЗЛАЗЕ ПРЕСТАЈУ:

- 1) КАДА ЦЕНТАР ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД УТВРДИ ДА НЕГОВАТЕЉ ИЗ НЕОПРАВДАНИХ РАЗЛОГА НЕ ПРУЖА ДЕТЕТУ ПОТРЕБНУ НЕГУ ИЛИ ТО ЧИНИ НЕСАВЕСНО, ИЛИ НА НЕОДГОВАРАЈУЋИ НАЧИН;
- 2) КАДА СЕ УТВРДИ ДА ПОСТОЈЕ РАЗЛОЗИ ЗА ПОТПУНО ЛИШЕЊЕ РОДИТЕЉСКОГ ПРАВА НА ОСНОВУ ЗАКОНА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈУ ПОРОДИЧНИ ОДНОСИ;
- 3) КАДА МУ ЈЕ ОДРЕЂЕНА МЕРА ЗАШТИТЕ ОД НАСИЉА У ПОРОДИЦИ У ОДНОСУ НА ДЕТЕ КОЈЕ ЈЕ НЕГОВАО;
- 4) КАДА МУ ЈЕ ОДРЕЂЕН ПРИТВОР, ОДНОСНО ПОКРЕНУТ КРИВИЧНИ ПОСТУПАК ЗА КРИВИЧНО ДЕЛО ИЗВРШЕНО ПРЕМА ДЕТЕТУ КОЈЕ ЈЕ НЕГОВАО, ОДНОСНО У СЛУЧАЈУ КАДА ЈЕ ПРАВНОСНАЖНО ОСУЂЕН ЗА КРИВИЧНО ИЛИ ДРУГО КАЖЊИВО ДЕЛО ИЗВРШЕНО ПРЕМА ТОМ ДЕТЕТУ.

СТАТУС НЕГОВАТЕЉА И ПРАВА КОЈЕ ИЗ ТОГ СТАТУСА ПРОИЗЛАЗЕ ПРЕСТАЈУ И НА ЗАХТЕВ НЕГОВАТЕЉА, ДАНОМ КОНАЧНОСТИ РЕШЕЊА КОЈИМ ЈЕ О ЗАХТЕВУ ОДЛУЧЕНО.

ПОСТУПАК ЗА ПРИЗНАВАЊЕ И ПРЕСТАНАК СТАТУСА И ПРАВА НЕГОВАТЕЉА

ЧЛАН 94З

ПОСТУПАК ЗА ПРИЗНАВАЊЕ СТАТУСА НЕГОВАТЕЉА И ПРАВА КОЈА ИЗ ТОГ СТАТУСА ПРОИЗЛАЗЕ, ОДНОСНО ПОСТУПАК ЗА ПРЕСТАНАК СТАТУСА И ПРАВА, ПОКРЕЋЕ СЕ НА ЗАХТЕВ РОДИТЕЉА И ЛИЦА ИЗ ЧЛАНА 94В ОВОГ ЗАКОНА А ВОДИ СЕ ПРЕД МЕСНО НАДЛЕЖНИМ ЦЕНТРОМ ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД КОЈИ ПОСЕБНИМ АКТИМА УТВРЂУЈЕ СТАТУС НЕГОВАТЕЉА И ПРАВА ИЗ ЧЛАНА 94Д, ПРЕСТАНАК СТАТУСА НЕГОВАТЕЉА И ПРЕСТАНАК ПРАВА ПО ТОМ ОСНОВУ, ПРАВА ПО ПРЕСТАНКУ СТАТУСА НЕГОВАТЕЉА ИЗ ЧЛАНА 94Ђ КАО И ПРАВА НЕГОВАТЕЉА ИЗ ЧЛАНА 94Д СТАВ 5 . ОВОГ ЗАКОНА.

МЕСНА НАДЛЕЖНОСТ ЦЕНТРА ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД УТВРЂУЈЕ СЕ ПРЕМА МЕСТУ ПРЕБИВАЛИШТА, ОДНОСНО БОРАВИШТА РОДИТЕЉА И ДЕТЕТА О КОМЕ СЕ ОН НЕПОСРЕДНО БРИНЕ.

ПОСТУПАК ЗА ПРЕСТАНАК СТАТУСА НЕГОВАТЕЉА И ПРАВА КОЈА ИЗ ТОГ СТАТУСА ПРОИЗЛАЗЕ МОЖЕ СЕ ПОКРЕНУТИ И ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ.

ПОСТУПКЕ ИЗ СТ. 1. И 3. ОВОГ ЧЛАНА ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА СОЦИЈАЛНУ ЗАШТИТУ.

НАЛАЗИ И МИШЉЕЊА НАДЛЕЖНИХ ОРГАНА ВЕШТАЧЕЊА ИЗ ЧЛАНА 94Б СТАВ 1 ТАЧКА 3) ОВОГ ЗАКОНА, САЧИЊЕНИ ЗА ПОТРЕБЕ ОСТВАРИВАЊА ДРУГИХ ПРАВА ДЕЦЕ И РОДИТЕЉА, ПРИЗНАЈУ СЕ КАО ДОКАЗНО СРЕДСТВО И У ПОСТУПКУ ЗА ПРИЗНАВАЊЕ СТАТУСА И ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА ИЗ ЧЛАНА 94Д ОВОГ ЗАКОНА.

ЗАШТИТА ПРАВА СТРАНАКА У ПОСТУПКУ

ЧЛАН 84И

О ЖАЛБИ НА РЕШЕЊЕ ЦЕНТРА ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД КОЈИМ СЕ УТВРЂУЈЕ СТАТУС НЕГОВАТЕЉА, ПРАВА ПО ОСНОВУ ТОГ СТАТУСА, ПРЕСТАНАК СТАТУСА ИЛИ ПРЕСТАНАК ПРАВА НЕГОВАТЕЉА, РЕШАВА МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА СОЦИЈАЛНУ ЗАШТИТУ У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА И ЗАКОНА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ УПРАВНИ ПОСТУПАК.“

Члан 136

Стручни радници у центру за социјални рад су социјални радник, психолог, педагог, андрагог, специјални педагог, ЛОГОПЕД, правник и социолог, а у другој установи социјалне заштите и код пружаоца услуга социјалне заштите стручни радници су и дефектолог и лекар.

Стручни сарадници су лица друге одговарајуће струке, са стеченим високом образовањем на студијама првог или другог степена, односно на основним студијама, која обављају послове из своје струке у установи социјалне заштите и код пружаоца услуга социјалне заштите.

Члан 164.

Завод обавља следеће послове:

1) прати квалитет стручног рада и услуга у установама социјалне заштите, у складу са овим законом;

- 2) пружа стручну подршку (у даљем тексту: супервизијска подршка) ради унапређења стручног рада и услуга социјалне заштите;
- 3) истражује социјалне појаве и проблеме, делатност и ефекте социјалне заштите, израђује анализе и извештаје у области социјалне заштите и предлаже мере за унапређење социјалне заштите;
- 4) развија систем квалитета у социјалној заштити, координира развој стандарда услуга и предлаже надлежном министарству унапређење постојећих и увођење нових стандарда;
- 5) развија и реализује моделе супервизијске подршке у установама социјалне заштите и код пружалаца услуга социјалне заштите;
- 6) предлаже план развоја кадрова с планом приоритетних програма обуке у социјалној заштити министарству надлежном за социјалну заштиту;
- 7) РАЗВИЈА И ВОДИ ЦЕНТРАЛНУ БАЗУ ПОДАТАКА ОД ЗНАЧАЈА ЗА СИСТЕМ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ КОЈА СЕ ОДНОСИ НА СТРУКТУРУ И БРОЈ КОРИСНИКА ПО СВИМ ВИДОВИМА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ И СВИМ УСЛУГАМА СОЦИЈАЛНОГ РАДА (СОЦИЈАЛНЕ ПОМОЋИ, ДОДАТАК ЗА ПОМОЋ И НЕГУ ДРУГОГ ЛИЦА, УВЕЋАНИ ДОДАТАК ЗА ПОМОЋ И НЕГУ ДРУГОГ ЛИЦА, УСВОЈЕЊЕ, ХРАНИТЕЉСТВО, СТАРАТЕЉСТВО, РОДИТЕЉИ НЕГОВАТЕЉИ, ДЕЦА И ОМЛАДИНА СМЕШТЕНА У УСТАНОВЕ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ И ДРУГЕ МЕРЕ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ И СОЦИЈАЛНОГ РАДА).
- 8) учествује у изради, спровођењу, праћењу и оцени ефеката примене стратегија, акционих планова, закона и других прописа које се односе на развој делатности социјалне заштите;
- 9) иницира и учествује у креирању и увођењу иновација у систем социјалне заштите;
- 10) организује и учествује у стручном усавршавању и обучавању стручних радника и стручних сарадника;
- 11) сачињава и публикује монографије, часописе и зборнике радова, стручне приручнике, водиче, информаторе, студије и примере добре праксе
- 12) иницира, учествује и организује научне и стручне скупове и сарађује с домаћим и међународним организацијама;
- 13) информисе стручну и ширу јавност о спровођењу социјалне заштите, указује на потребе и проблеме корисника, а посебно корисника из осетљивих друштвених група;
- 14) обавља друге послове у складу са законом и другим прописом.

СВЕ ЕВИДЕНЦИЈЕ ИЗ ЧЛАНА 23. ОВОГ ЗАКОНА МОРАЈУ БИТИ ДОСТУПНЕ ЗАВОДУ ЗА СОЦИЈАЛНУ ЗАШТИТУ РАДИ ВОЂЕЊА ЦЕНТРАЛНЕ БАЗЕ ПОДАТАКА ИЗ СТАВА 1. ТАЧКА 7) ОВОГ ЧЛАНА НА НАЧИН КОЈИ ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР ЗА СОЦИЈАЛНУ ЗАШТИТУ.

Члан 206.

Из буџета Републике Србије финансирају се права и услуге социјалне заштите о чијем се обезбеђивању стара Република Србија, и то:

- 1) право на новчану социјалну помоћ;
- 2) право на додатак за помоћ и негу другог лица и право на увећани додатак за помоћ и негу другог лица;
- 3) ПРАВО НА ПОСЕБНУ НОВЧАНУ НАКНАДУ РОДИТЕЉУ НЕГОВАТЕЉУ, ОДНОСНО ЛИЦУ СА СТАТУСОМ НЕГОВАТЕЉА, У ТОКУ АКТИВНОГ СТАТУСА НЕГОВАТЕЉА КАО И НАКОН ПРЕДСТАНКА ТОГ СТАТУСА У СКЛАДУ СА ЧЛ. 94Г-94Ђ ОВОГ ЗАКОНА;
- 4) право на помоћ за оспособљавање за рад;
- 5) услуге породичног смештаја;
- 6) услуге саветовања и обуке хранитеља и усвојитеља;
- 7) услуге домског смештаја;
- 8) услуге становања уз подршку за особе са инвалидитетом, осим у јединицама локалне самоуправе чији је степен развијености, утврђен у складу са прописима којима се уређује разврставање јединица локалне самоуправе према степену развијености - изнад републичког просека;
- 9) услуге смештаја за жртве трговине људима;
- 10) право на једнократну помоћ у случају угрожености већег броја грађана.

У буџету Републике Србије обезбеђују се средства за финансирање рада:

- 1) центара за социјални рад - у делу јавних овлашћења;
- 2) установа за домски смештај чији је оснивач Република Србија, односно аутономна покрајина;
- 3) Републичког завода за социјалну заштиту;

- 4) центара за породични смештај и усвојење чији је оснивач Република Србија;
- 5) установа за васпитање деце и омладине;
- 6) Коморе - у делу јавних овлашћења;
- 7) друге установе чији је оснивач Република Србија

Установе из става 2. овог члана сачињавају годишњи програм рада, на основу кога се врши финансирање.

Структуру, садржину и друга питања од значаја за сачињавање годишњег програма рада установа из става 2. овог члана прописује министар надлежан за социјалну заштиту.

Сагласност на годишњи програм рада установа из става 2. овог члана даје министарство надлежно за социјалну заштиту.

У буџету Републике Србије обезбеђују се и средства за финансирање програма унапређења социјалне заштите.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа

Народни посланици:

2. Назив прописа

Предлога закона о изменама и допунама Закона о социјалној заштити
The Proposal of the Law on Amendments to the Law on Social Protection

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

- а) Одредба Споразума која се односе на нормативну саржину прописа,
- б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,
- в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,
- г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,
- д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

Уговор о функционисању Европске уније, Наслов X – Социјална политика, чл 151, 153 и 156.

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

Резолуција Савета и министара социјалне политике који заседају у Савету, од 29. септембра 1989. године о борби против социјалног искључивања (Resolution of the Council and of the ministries for social affairs meeting within the Council of 29 September 1989 on combating social exclusion) OJ C 277, 31.10.1989.p. 1-1

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,

/

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

/

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

/

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу.

Секундарни извори права Европске уније нису релевантни са становишта материје коју обрађује овај Предлог закона, тако да се уз овај Предлог закона се не доставља Табела усклађености.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

/

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

/

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

/

Београд, 31. јул 2024. године

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа

Народни посланици:

2. Назив прописа

Предлога закона о здравственој нези
The Proposal of the Law on Health Care

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

- а) Одредба Споразума која се односе на нормативну саржину прописа,
- б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,
- в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,
- г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,
- д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

- а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
- б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
/
- в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,
/
- г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,
/
- д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније
/

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу.

Секундарни извори права Европске уније нису релевантни са становишта материје коју обрађује овај Предлог закона, тако да се уз овај Предлог закона се не доставља Табела усклађености.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

/

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

/

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

/

Београд, 31. јул 2024. године

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ